

כד כסלו תשפ"א
יארצייט השלישי

דברים בענינא דיומא מרשכבה"ג מרן ראש הישיבה אילת השחר זצוק"ל
לוקט ונערך מתוך כתבי יבדל"ח תלמידו - החברותא הגרמיי"ש שליט"א
לע"נ ידידנו היקר הבה"ח חיים בן ציון ז"ל בן הרה"ג ר' אגרהם צבי טויב שיבדלחט"א

יארצייט השלישי לרבינו הקדוש מרן זיע"א

שלוש שנים חלפו מאז היום המר והנמהר כ"ד כסלו תשע"ח אז נסתלק מעמנו אביהם של ישראל רבינו הקדוש מרן ראש הישיבה זיע"א, ככל שחולף הימים הגעגוע הולך וגובר, הצימאון הגדול לקבל עוד קצת מהאור הגדול שחסרנו, לכן לתועלת הרבים נלקט כמה עובדות והנהגות על רבינו, וכן דברים מרבינו על ימי החנוכה שחל בימים אלו, כפי שנכתב ע"י תלמידו - החברותא הגרמיי שניידר שליט"א

"על מה חשב רבינו יותר מחצי שעה"

מאמר החכם האיך תדע מיהו "אדם גדול", התשובה היא: **אם ככל שאתה מתקרב אליו יותר, אתה רואה דברים גדולים יותר. זהו אדם "גדול"...**
כאשר זיכנו הבורא ית"ש הרבה שנים להתחמם מול אורו הגדול של רבינו, בכל זאת מיום ליום ההפתעות גדילות יותר ויותר.

אחד מיני אלף הקפיץ אותנו בימים האחרונים כאשר נשאל רבינו שאלה שלפי קוטן שכלינו לא היה צריך לקחת יותר מדקה! כדי לענות תשובה, ולא כן היה אלא יותר "מחצי שעה" ישב רבינו ומתלבט וחוזר ומתלבט ובקושי הכריע.

ואם יחשוב הקורא שמדובר באיזה ענין רפואי מסובך או בשאלה ציבורית קשה הנוגעת לכל עולם התורה, יתפלא לשמוע שמדובר על שאלה של מנין אברכים לא גדול, אשר אחד מהש"ץ למיניהם אינו מרוצה לקהל [מפני צורת התבטאות הדיבור], והרבה מהמתפללים רוטנים ואפילו עוזבים את המנין בגלל זה, האם מותר לבקש ממנו להפסיק לשמש כש"ץ.

ועל זה השקיע רבינו כל כוחותיו וחושיו יותר מחצי שעה מה לעשות, ואמר שעניני בין אדם לחבירו חמורים מאד, וקשה מאד להכריע בזה. עד שלבסוף בדוחק גדול עשה פשרה.
[ומענין לענין כאשר נשאל רבינו על אחד המשמש לכלי קודש במנין ויש בו חשש אפיקורסות, לא חשב הרבה ואמר אם הוא מדבר אפיקורסות צריך לסלקו!]

ויצאנו מן הקוץ דם היזשה שזכינו היוק אשדורי גזול ודחוק בדנינו בין אצק אבינו. והלאי שאלנו מכך
לדלנינו כלה דלנו אהיזכה בכבוז אבינו.

כאן בכה רבי

סיפרה לי הרבנית ע"ה שפעם אחת כשחזר רבינו הביתה מהחזו"א, נכנס לחדרו והתיישב והתחיל לבכות נורא, וכששאלה מה קרה? ענה לה רבינו בדמעות נוראות "לי כבר לא יהיה עולם הבא", היות והחזו"א נתן לי כבוד, ואין שייך כבוד בעולם יותר מזה, ממילא כבר אכלתי את כל העולם הבא שלי...

וכמוכן איננו יודעים מה היה, אך אולי זה מה ששמעתי בשם מרן הגר"נ קרליץ שליט"א כי פעם אחת כשהמתין בתור להיכנס לחזו"א עם עוד אנשים, הגיע רבינו והמתין עם כולם, ולפתע שם החזו"א לב שרבינו עומד בהול וממתין, מיד רץ לקראתו החזו"א עם זרועות פתוחות - בא תיכנס... ואולי לזה נתכוין רבינו בבכייתו הנוראה על הכבוד שקיבל מהחזו"א. ובהזדמנות שמענו מרבינו שפעם אחת כשבא לחזון איש אמר לו החזו"א טוב מאד שבאת, וסיפר לו החזו"א דין תורה מסויים שבא לפניו לאחרונה. ואולי זה השלמת הסיפור.

פחד מות...

נשאל רבינו לענין בעל מוסד שרוצה לקחת הלואה בהסתמכו על הבטחה נאמנה מאחד שישלם לו בהמשך הזה.
אמר רבינו אינני יודע, אָבֵּר אִיךְ צִיטֶער פֿון גֶעלט אזוי ווי פֿון טויט – אַבל אַני פֿוחד מִכֶּסֶף [היינו של אחרים] כמו ממות...

חנוכה

אם צריכים לעמוד בשעת הדלקת נר חנוכה

שאל הגאון ר' צבי א. שטיינברג שליט"א מח"ס צבא הלוי, אם בשעת הדלקת נר חנוכה בבית הכנסת, צריכים הציבור לעמוד, מדין ברכת המצות שנאמרות בעמידה דוקא. והנידון הוא אם הציבור יוצאים ידי חובתן בברכת המדליק או לא.

והשיב רבינו דהא הדלקה בבית הכנסת אינה חיוב אלא מנהג, ונתחדש דמברכין על מנהג, ודיינו בזה דאי"ז ברכה לבטלה, אך לא נתחדש דהוי חיוב על השומעים לצאת.

ולפני שנים כשהתפלל רבינו מעריב בבית הכנסת, [וכיום שמתפללין בבית, בחדר שמדליק רבינו נרות חנוכה על פתחו לחוץ, אמר רבינו שעולה הנר גם לנר בית הכנסת], בליל א' דחנוכה היתה מתעוררת תמיד השאלה למי שכבר בירך שהחיינו בביתו אם יחזור ויברך בבית הכנסת, והחפץ חיים סתם בזה במ"ב, ונקט רבינו דמזה שהשמיט חלק זה, משמע שדעתו לא לברך, ולכן אמר רבינו שיבקשו מא' שעדיין לא הדליק בביתו, שידליק ויברך שהחיינו.

השותפות של אכסנאי נחשב כהדלקה ממש

לענין אכסנאי שמשותף בפרוטה, ואשתו אינה בבית, נקט רבינו שהשתפותו בפרוטה נחשבת כהדלקה, ואין אשתו צריכה להדליק במקום שנמצאת שם.

משא רבינו הגדול מרן זיע"א ליל נר ג' דחנוכה תשע"ה במסיבת חנוכה בישיבתו "ארחות תורה" "חנוכה לשון חינוך, אי אפשר בלי חינוך"

מורי ורבותי, כולם יודעים שהשם של החג היה אפשר לקרוא על שם כמה דברים שהיו, אך חז"ל קוראים לזה "חנוכה". ומאי חנוכה, לשון "חינוך", ע"ש חנוכת המזבח, כי הגויים וגם המתיוונים – היהודים המקולקלים, שיקצו את המזבח בכל מיני דברים שהם שקץ ומיאוס, והי' צריך לחדש את המזבח. וזה היה באמת חידוש, שאפשר לחדש אותו שיהא נחשב כמו שעשו מזבח חדש, ממש כמו מזבח חדש.

והאיך עושים את זה, הקב"ה ראה שכלל ישראל התרוממו עד כדי כך שעכשיו הם כבר כמו אנשים חדשים. והמזבח הוא לא דבר סתם, אלא הוא תלוי לפי כלל ישראל, ואם כלל ישראל עומד במדרגה הראויה, ממילא גם המזבח, כי המזבח הוא לפי מה שכלל ישראל.

ובשעה שכלל ישראל התרוממו, אע"פ שהיו קודם במצב כ"כ גרוע, המתיוונים עשו כ"כ דברים גרועים, שיקצו את המזבח בעבודה זרה וכל הדברים הגרועים, עשה הקב"ה שעכשיו כלל ישראל התרוממו, עד כדי כך שהם ראויים כאילו למזבח חדש.

ועל שם זה קוראים את השם חנוכה, לשון חינוך, מחנכים דבר חדש! המזבח לא כמו שהיה, זה דבר חדש. ובדומה לזה מתפללים בראש חודש מזבח חדש בציון תכין ועולת ראש חודש נעלה עליו. וכאן ע"י ששיקצום היוונים ומכלל ישראל המתיוונים, עכשיו זה מזבח חדש, **לכן נקרא "חנוכה" מלשון חינוך - מחנכים.**

וזה דבר שצריך לדעת ולהרגיש שצריך לחנך, אי אפשר בלי חינוך, כל אחד יכול להיות כמו שהיה ולא להשתנות, אבל עם חינוך זה נעשה דבר חדש. וזה אנחנו צריכים ללמוד שאפילו שהיה כ"כ גרוע, נהיה חדש.

הקב"ה יעזור שבכל הדורות נתרומם בחנוכה, בימים האלה שהם ימים קדושים על ידי שכלל ישראל עשו מסירות נפש כדי לעבוד את הקב"ה, ממילא לא נשאר אותו הדבר, זה דבר חדש, ואנחנו נזכה בעז"ה לקדש שם שמים.

וב"ה שלומדים תורה בחנוכה, היו זמנים שאנשים חשבו שבזמנים האלה צריך לעשות חגיגות... זה נכון עושים קצת, אבל העיקר הוא לקדש שם שמים על ידי לימוד התורה ומעשה המצות.

ואנחנו נזכה בכל טוב, שהקב"ה יזכינו שנזכה למזבח חדש בציון תכין ונזכה כולנו במהרה לאורו. והקב"ה יעזור שנזכה לכל טוב, ברוחניות - להתחזק ברוחניות, ונזכה לכל טוב ברוחניות ובגשמיות.

לתרומות והנצחות ניתן לתרום בגדרים פלוס ע"ש אונצרות פרי חיים אן מספר הטלפון 03-763-0585 קוד 1979 - שלוחה 1

ולהצטרפות לקבלת הגליון ניתן לפנות למייל - s31626532@gmail.com